

บทที่ ๓

ผลการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ ที่มีพิสัยอายุระหว่าง ๑๖-๒๐ ปี คิดอายุเฉลี่ยได้ ๑๖.๕๑ ปี คะแนนสอบไล่ปลายชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ของปีการศึกษา ๒๕๐๕ เป็นคะแนนความสำเร็จทางการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างประชากรมีพิสัยระหว่างร้อยละ ๕๓ - ๘๘ โดยเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ ๖๕.๐๐

การศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองของนักเรียน จำแนกตามเพศ แผนกวิชา และประเภทของโรงเรียน (ตารางที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ และที่ ๔)

ตารางที่ ๑ ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองของกลุ่มนักเรียนประเภทต่าง ๆ วัดโดยแบบทดสอบ
ชค ก.

ประเภทกลุ่มตัวอย่าง	ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง			
	N	M	SD	t
นักเรียนชายจากโรงเรียนชาย	๔๑	๕๑.๓๖	๘.๐๗	
นักเรียนชายจากโรงเรียนสหศึกษา	๓๔	๕๐.๕๘	๑๓.๕๔	๑.๐๘
นักเรียนหญิงจากโรงเรียนหญิง	๔๘	๕๑.๖๕	๑๒.๑๕	
นักเรียนหญิงจากโรงเรียนสหศึกษา	๓๗	๕๑.๑๒	๑๐.๕๔	๐.๒๓
นักเรียนจากแผนกวิทยาศาสตร์	๘๓	๕๘.๕๓	๑๑.๕๔	
นักเรียนจากแผนกศิลป์	๓๘	๕๑.๘๘	๑๐.๔๕	๐.๔๕
รวมนักเรียนชาย	๘๐	๕๑.๐๕	๑๑.๕๐	
รวมนักเรียนหญิง	๘๕	๕๑.๕๖	๑๑.๔๑	๐.๓๑
รวมนักเรียนทั้งหมด	๑๖๕	๕๑.๒๕	๑๑.๔๑	

ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองวัดโดยแบบทดสอบ ชุค ก. ซึ่งมี ๔๐ ข้อ ปรากฏว่า นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองในค่านศิคิดเป็นพิสัยคะแนนระหว่าง ๔๗.๑๒ - ๕๐.๔๔ หรือคิดเป็นร้อยละ ระหว่าง ๕๕.๕๐ - ๖๒.๑๐ มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง ๔.๐๗ - ๑๘.๕๑

ผลการเปรียบเทียบแสดงว่า ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองในค่านศิของกลุ่มนักเรียนชายจากโรงเรียนชาย กับกลุ่มจากโรงเรียนสหศึกษา กลุ่มนักเรียนหญิงจากโรงเรียนหญิงกับกลุ่มจากโรงเรียนสหศึกษา กลุ่มนักเรียนจากแผนกวิทยาศาสตร์กับกลุ่มจากแผนกศิลป์ และกลุ่มนักเรียนชายทั้งหมดกับกลุ่มนักเรียนหญิงทั้งหมด

นอกจากนั้นเมื่อเปรียบเทียบระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองของนักเรียนชายจากโรงเรียนชายกับนักเรียนหญิงจากโรงเรียนหญิงและนักเรียนชายจากโรงเรียนสหศึกษากับนักเรียนหญิงจากโรงเรียนสหศึกษาแล้ว ปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองของกลุ่มนักเรียนดังกล่าวนี้ (ตารางที่ ๒)

ตารางที่ ๒ ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองของกลุ่มนักเรียนจากโรงเรียนชาย โรงเรียนหญิง และโรงเรียนสหศึกษา วัดโดยแบบทดสอบชุค ก.

ประเภทกลุ่มตัวอย่าง	ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง			
	N	M	SD.	t
นักเรียนชายจากโรงเรียนชาย	๔๑	๔๗.๘๖	๔.๐๗	
นักเรียนหญิงจากโรงเรียนหญิง	๔๔	๔๗.๖๔	๑๒.๑๕	๐.๐๓
นักเรียนชายจากโรงเรียนสหศึกษา	๓๕	๕๐.๔๔	๑๓.๕๕	
นักเรียนหญิงจากโรงเรียนสหศึกษา	๓๗	๔๗.๑๒	๑๐.๕๕	๑.๑๔

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ใด้พบว่า เพศ แผนกวิชาที่ศึกษา และประเภทโรงเรียน (แบบปกติ และสหศึกษา) ไม่มีอิทธิพลต่อการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองของนักเรียนวัยรุ่นระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔

ตารางที่ ๓ ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองของนักเรียนกลุ่มต่าง ๆ วัดโดยแบบทดสอบชุด ข. (๑๐๖ ข้อ)

ประเภทกลุ่มตัวอย่าง	ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง			
	N	M	SD	t
นักเรียนชายจากโรงเรียนชาย	๔๑	๖๘.๖๘	๑๐.๑๕	
นักเรียนชายจากโรงเรียนสหศึกษา	๓๕	๗๔.๔๖	๑๕.๗๕	๐.๑๖
นักเรียนหญิงจากโรงเรียนหญิง	๔๘	๖๘.๓๕	๑๕.๓๓	
นักเรียนหญิงจากโรงเรียนสหศึกษา	๓๗	๖๕.๕๕	๑๑.๒๕	๐.๕๓
นักเรียนจากแผนกวิทยาศาสตร์	๔๗	๗๐.๗๘	๑๓.๕๕	
นักเรียนจากแผนกศิลป์	๗๘	๗๐.๐๐	๑๗.๖๑	๑.๕๑
รวมนักเรียนชาย	๘๐	๗๒.๐๐	๑๓.๖๑	
รวมนักเรียนหญิง	๘๕	๖๘.๘๕	๑๓.๒๒	๐.๕๗
รวมนักเรียนทั้งหมด	๑๖๕	๗๐.๕๑	๑๓.๔๗	

ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองวัดโดยแบบทดสอบชุด ข. ซึ่งมี ๑๐๖ ข้อ ปรากฏว่า นักเรียนได้รับคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองในค่านีมีพิสัยระหว่าง ๖๘.๓๕ - ๗๔.๔๖ (รอยละ ๖๘.๓๑ - ๗๐.๒๕) การกระจายของคะแนนคิดเป็นค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง ๑๐.๑๕ - ๑๕.๗๕

การเปรียบเทียบระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองของกลุ่มนักเรียนประเภทต่างๆ โดยผลทำนองเดียวกันกับการใช้แบบทดสอบชุด ส. คือ ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองในค่านิจของกลุ่มนักเรียนชายจากโรงเรียนชายกับกลุ่มจากโรงเรียนสหศึกษา กลุ่มนักเรียนหญิงจากโรงเรียนหญิงกับกลุ่มจากโรงเรียนสหศึกษา กลุ่มนักเรียนจากแผนกวิทยาศาสตร์กับกลุ่มจากแผนกศิลป์ และกลุ่มนักเรียนชายทั้งหมดกับกลุ่มนักเรียนหญิงทั้งหมด

เมื่อเปรียบเทียบระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองของนักเรียนชายจากโรงเรียนชายกับนักเรียนหญิงจากโรงเรียนหญิง และนักเรียนชายจากโรงเรียนสหศึกษากับนักเรียนหญิงจากโรงเรียนสหศึกษา แสดงว่าไม่มีความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองของกลุ่มนักเรียนดังกล่าวนี้ แสดงไว้ในตารางที่ ๔

ตารางที่ ๔ ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองของกลุ่มนักเรียนจากโรงเรียนชาย โรงเรียนหญิง และโรงเรียนสหศึกษา วัดโดยแบบทดสอบ ชุด ส.

ประเภทกลุ่มตัวอย่าง	ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง			
	N	M	SD	t
นักเรียนชายจากโรงเรียนชาย	๔๑	๖๔.๖๔	๑๐.๑๕	
นักเรียนหญิงจากโรงเรียนหญิง	๔๕	๖๔.๓๕	๑๔.๓๓	.๕๐
นักเรียนชายจากโรงเรียนสหศึกษา	๓๕	๗๔.๔๖	๑๕.๗๕	
นักเรียนหญิงจากโรงเรียนสหศึกษา	๓๗	๖๕.๕๕	๑๑.๒๔	๑.๕๕

โดยสรุปเพศ แผนกวิชาที่ศึกษา และประเภทของโรงเรียน ไม่มีอิทธิพลต่อการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองของนักเรียนเช่นเดียวกันกับการใช้แบบทดสอบชุด ก.

เนื่องจากแบบทดสอบชุด ข. แบ่งความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองเป็นค่านิจต่างๆ จึงมีการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองแต่ละค่านิจของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง แสดง

ในตารางที่ ๕

ตารางที่ ๕ ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองในด้านต่าง ๆ ของนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง

ประเภทของความคิดเห็น	คะแนน เต็ม	นักเรียนชาย		นักเรียนหญิง		t	P
		M	SD.	M	SD.		
๑. ลักษณะทางร่างกาย	๖	๔.๖๔	๑.๑๘	๓.๘๔	.๓๑	๑.๘๖	.๐๕
๒. การแต่งกายและความเรียบร้อย	๖	๔.๒๑	.๒๔	๔.๑๘	.๑๔	๐.๑๔	
๓. สุขภาพอนามัย	๓	๒.๕๐	.๑๔	๒.๔๑	.๒๒	๐.๖๘	
๔. บ้านและครอบครัว	๑๐	๗.๘๑	.๒๒	๗.๔๗	.๓๒	๑.๗๖	.๑๑
๕. ความร่าเริงในการพักผ่อน หย่อนใจ	๕	๓.๗๔	.๒๖	๓.๗๓	.๒๐	๐.๐๖	
๖. ความสามารถทางกีฬาและ การเล่น	๓	๒.๖๓	.๒๐	๒.๒๑	.๑๐	๓.๗๕	.๐๑
๗. การเรียนและความสัมพันธ์กับ โรงเรียน	๑๕	๑๑.๗๖	.๗๒	๑๒.๑๖	๑.๐๕	๐.๖๑	
๘. ความสามารถหรือสติปัญญา	๕	๔.๑๕	.๑๐	๔.๑๔	.๒๔	๐.๔๕	
๙. ความสามารถพิเศษ	๕	๒.๓๕	.๓๒	๒.๔๑	.๑๐	๑.๓๖	
๑๐. ทักษะทางสังคมและความสัมพันธ์ กับคนอื่น	๑๕	๑๐.๕๒	.๘๓	๙.๕๐	.๓๗	๒.๔๖	.๐๒
๑๑. ความเป็นจริงของตนเอง บุคลิก- ภาพ, ลักษณะนิสัยและอารมณ์	๑๕	๙.๐๑	.๖๐	๘.๐๑	.๖๖	๒.๒๔	.๐๕
๑๒. ตนเองในอุดมคติ	๑๒	๘.๘๑	๑.๓๕	๘.๘๔	.๓๒	๐.๑๒๖	

นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองแตกต่างกันในด้านลักษณะทางร่างกาย ความสามารถทางกีฬาและการเล่น ทักษะคติทางสังคม และด้านที่เกี่ยวกับความเป็นจริงของตนเองทางบุคลิกภาพ ลักษณะนิสัย อารมณ์ และความรู้สึก ที่ระดับนัยสำคัญ .๐๕, .๐๑, .๐๒ และ .๐๕ ตามลำดับ นอกจากนี้ความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองในค่านิยมและครอบครัวของนักเรียนชายและหญิงมีแนวโน้มว่าจะแตกต่างกันที่ระดับ ๐.๑ เป็นที่น่าสังเกตได้ว่านักเรียนชายได้รับคะแนนเฉลี่ยของความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองในค่านิยมต่าง ๆ ดังกล่าวนั้นสูงกว่านักเรียนหญิง แสดงว่านักเรียนชายมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองไปในค่านิยมมากกว่านักเรียนหญิง

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองกับความสำเร็จทางการศึกษาของกลุ่มนักเรียนประเภทต่าง ๆ และความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองที่วัดโดยใช้แบบทดสอบชุด ก. กับที่ได้จากแบบทดสอบชุด ข. ปรากฏว่า แบบทดสอบชุด ก. กับแบบทดสอบชุด ข. มีความสัมพันธ์กันสูง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง ๐.๗๕ - ๐.๘๑ (ตารางที่ ๖)

ตารางที่ ๖ ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองกับความสำเร็จทางการศึกษา
และความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองวัดโดยใช้แบบทดสอบ
ชุด ก. กับชุด ข.

ประเภทกลุ่มตัวอย่าง	N	$r_{X_1X_2}$	$r_{X_1X_3}$	$r_{X_2X_3}$
นักเรียนชายจากโรงเรียนชาย	๔๑	-.๑๘	-.๑๖	.๓๕
นักเรียนชายจากโรงเรียนสหศึกษา	๓๕	.๐๗	.๒๒	.๕๐
นักเรียนหญิงจากโรงเรียนหญิง	๔๔	.๐๘	-.๕๒**	.๔๖
นักเรียนหญิงจากโรงเรียนสหศึกษา	๓๗	.๐๘	.๐๖	.๔๑
นักเรียนจากแผนกวิทยาศาสตร์	๔๗	-.๑๕	-.๒๑	.๕๑
นักเรียนจากแผนกศิลป์	๓๘	-.๐๒	-.๐๘	.๓๕
รวมนักเรียนชาย	๗๖	-.๐๘	.๑๐	.๔๕
รวมนักเรียนหญิง	๘๘	.๐๑	-.๑๘	.๕๑
รวมนักเรียนทั้งหมด	๑๖๔	-.๐๘	-.๐๖	.๔๕

** เชื่อมถือได้ที่ระดับนัยสำคัญ .๐๑

$r_{X_1X_2}$ เป็นสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความสำเร็จทางการศึกษากับความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (วัดโดยใช้แบบทดสอบชุด ก.)

$r_{X_1X_3}$ เป็นสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความสำเร็จทางการศึกษากับความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (วัดโดยใช้แบบทดสอบชุด ข.)

$r_{X_2X_3}$ เป็นสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองที่วัดโดยใช้แบบทดสอบชุด ก. กับชุด ข.

ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองกับความสำเร็จทางการศึกษาหา
 ได้เป็นสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีค่าทั้งบวกและลบ คาบวกลงว่านักเรียนที่มีความสำเร็จทาง
 การศึกษาสูงมีความคิดเกี่ยวกับตนเองทางค่านิยม แต่ค่าสัมประสิทธิ์เป็นลบก็หมายความว่าใน
 ทางตรงกันข้ามกล่าวคือ นักเรียนที่มีความสำเร็จทางการศึกษาต่ำย่อมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ
 ตนเองไปในค่านิยม อย่างไรก็ตาม ค่าสัมประสิทธิ์ต่าง ๆ นั้นมีค่าต่ำมากแสดง แสดงว่าไม่มี
 ความสัมพันธ์กันระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองกับความสำเร็จทางการศึกษาของนักเรียน
 กลุ่มต่าง ๆ ยกเว้นกลุ่มนักเรียนหญิงจากโรงเรียนหญิงเข้านั้นที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง
 (วัดโดยใช้แบบทดสอบชุด ข.) สัมพันธ์กับความสำเร็จทางการศึกษาในค่านิยม ที่ระคัมภ์ย
 สำคัญ .๐๑ ซึ่งแสดงว่านักเรียนที่ได้รับความสำเร็จทางการศึกษาสูงจะคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง
 ไปทางค่านิยมดี

จากการเปรียบเทียบความแตกต่างของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็น
 เกี่ยวกับตนเอง (ใช้แบบทดสอบชุด ก.) กับความสำเร็จทางการศึกษา และระหว่างความ
 คิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง (ใช้แบบทดสอบชุด ข.) กับความสำเร็จทางการศึกษา ปรากฏว่าไม่
 แตกต่างกัน. ($t = ๑.๖๕$)